

mindste er paa 8 Tdr. Land, og den største er paa 350. Disse ere ikke Udlodder, men de andre ere det. Jeg skal senere vise, hvor ulogisk de Herrers Betragtning er, der have talt om Udlodder i denne Forbindelse.

Til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der i Gaar henvendte nogle Ord til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal), skal jeg gøre en Bemærkning. Jeg svarer ikke for det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds, jeg har kun Lyst til her at gøre en Bemærkning for egen Regning. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds gjorde sig til Talsmand for den gamle moderate Tanke om Havejordlodder. Om denne Tanke sagde det ærede Medlem fra Sorø, at han endnu havde den Betragtning, at disse Havelodder var Klasselodder. Det mindste, vi kunde gaa til, var, sagde det ærede Medlem, de 2 Tdr. Land. Men enten det ærede Medlem tager en Havelod eller 2 Tdr. Land, kan han give disse Ejendomme det samme Prædikat. Thi de 2 Tdr. Land ere absolut for smaa til et selvstændigt Jordbrug, og det staa dog endelig til den, der vil have en Lod, om han ønsker at faa en større eller mindre. Det ærede Medlem har ikke Spor af mere Ret til at give Jordlodden med de 2 Tdr. Land Prædikatet „selvstændig“ end til at give Havelodden dette Prædikat. Det er omtrent Hip som Hap. Der kunde det ærede Medlem sige, at man lige saa godt kunde sætte 100 Tdr. Land osv., det betød for ham ingenting. Men det er ret misvisende, thi en saadan Landarbejder kunde godt foretrække en Havelod. Jeg kan meget vel tænke mig Landarbejdere, som bedre kunde klare sig med en Havelod end med 2 Tdr. Land. Men det, som tiltaler mig allermindst, er disse Jordlodder, der saa at sige hverken ere Fugl eller Fisk, de, der ikke have en saadan Størrelse, at man derpaa kan drive et selvstændigt Jordbrug, thi naar man ikke kan det, synes det mig at maatte være en ren Skønssag for vedkommende, om de ønske at have 2 Tdr. Land eller 4 Skpr. Land.

Jeg vil gerne sige nogle Ord om den Tale, der har været om Ekspropriation. Denne er skuddt overordentlig stærkt i For-

grunden af de ærede Medlemmer, som have søgt efter Indvendinger mod Lovforslaget, som det foreligger, og man har sagt: Det er et Krav, som stilles fra Husmændenes Side, vi gøre dette Krav til vort, thi det er et retfærdigt Krav. Jeg skal ikke komme ind paa det retfærdige eller uretfærdige i dette Krav, men jeg har med Flid spejdet efter nogen Begrundelse for denne Ekspropriation, og jeg tilstaar ærligt, jeg har ikke fundet en saadan Begrundelse, hverken hos det ærede Medlem fra Køge (Bransager) eller hos nogen anden. Da jeg med megen Opmærksomhed i Gaar hørte paa det ærede Medlem fra Køge, forekom det mig, at det gik med Ekspropriationen, som det gik med Udlodderne. Jeg hørte en i retorisk Henseende meget smuk Tale, og jeg glædede mig derved; men da jeg skulde se efter de Resultater, det ærede Medlem i Virkeligheden vilde naa, saa jeg, at han var en øvet Debattør, der forstod at holde op paa de rigtige Steder, for at hans Tale kunde gøre den rigtige Virkning. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at en saadan Tale kan være god paa et Folkemøde, hvor man ikke tager det saa nøje, hvor man ikke ser til Bunds eller spørger efter de Resultater, der ere naaede, men herinde gør den mindre Virkning.

Hvad var det ærede Medlems Konklusion med Hensyn til Udlodderne? Det ærede Medlem havnede i en meget smuk Udtalelse: Jorden skulde ikke være een Klasses Eje, men hele Folkets Eje. Det er saare godt, men det ærede Medlem havde ført en Kamp mod dette, at nogen skulde ud paa Udlodderne, og saa slutter det ærede Medlem med at sige, at Jorden skal være alles Eje. Jeg har nu oplyst, hvorledes Udlodderne kunne komme til at se ud. Jeg tør forsikre det ærede Medlem, at han vanskeligt her paa Sjælland finder saadanne Udlodder som dem, jeg angav med bestemte Tal, der ikke lade sig omdisputere. Men det ærede Medlem, som angreb dette, at Udlodderne skulde kastes ud til Landarbejderne, slutter med at sige, at al Jorden skulde være hele Folkets Eje. Jeg synes, det i hvert Fald maa være en smuk Opgave og den eneste Opgave, der er værd at tænke paa, at faa saa megen dansk Jord som muligt dyrket paa en saadan